

A NAGY HÓDÍTÁS

Egy hegymászó naplója

3. rész

Írta: Darabont Eduárd • Rajzolta: Jánosi Andrea • A szöveget gondozta: László Noémi

Katmanduból Luklába repültem, a Himalája lábához. Ez a világ egyik legveszélyesebb repülőtere, a pilóták réme: 2860 méter magasan egy domboldalban fekszik, a leszállópályája nagyon rövid, gyakran van köd, szél, eső.

A luklai repülőtér neve Tenzing–Hillary. Tenzing serpa és sir Edmund Hillary jutott fel elsőként a világ legmagasabb hegyére, az Everestre 1953. május 29-én.

Luklából gyalogolni kell egy 65 kilométeres útszakaszon az Everest 5300 méter magasan fekvő alaptáboráig. Az Ama Dablam előtt ez kötelező bemelegítő útszakasz, melynek során a szervezet fokozatosan megszokja az oxigénhiányt.

Luklában pár százán élnek, majdnem mindenki serpa vagy porter. A serpák magashegyi vezetők, erős, szívós hegymászók. Bizonyos összeg fejében ők segítenek az idegen hegymászóknak, hogy biztonságban elérjék céljukat. A porterek (hordárok) teherhordó himalájai emberek. Már nagyon fiatalon akár nyolcvan kilós csomagot is cipelnek fölfelé hosszú kilométereken át – aprópénzért.

A 8848 méteres Everest a világ legmagasabb hegye. Nepálban Szágarmantha, Tibetben Csomolungma (a Föld istenasszonya) a neve, máshol az angol nevét ismerik. Sok hegymászó próbálja a hideggel és a levegőhiánnyal küszködve megmászni. Egyeseknek sikerül, másoknak nem.

A málhám három nehéz zsákból állt. Kettőt, amiben az Ama Dablam megmászására való felszerelések voltak, Luklából porterrel előreküldtem az Ama Dablam alaptáborába, ahová hat nap múlva kellett megérkezniem, a harmadikkal. És bizony, megérkeztem.

Karabinerek és kötelek

Vágjátok ki a bélyeget, és ragasszátok nevetek mellé az osztály közös gyűjtőlapjára.

NAPSUGÁR

2019. november